

ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΣΚΟΤΩΣΕ ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΑ

Ο δικηγόρος Μπαρέρ και η μικρούλα Έλισσάβετ ντε Βιεζιάκ. Μιά ήρωίδα του αιχμηρού πόνου. Ο αταίριαστος γάμος τους. Ο δικηγόρος Μπαρέρ πού γίνεται άριστοκράτης με τὰ λεπτά του. Η μπερά της μεγάλης Γαλλικής Έπαναστάσεως. Ο Μπαρέρ στα ανώτατα αξιώματα. Ο τραγικός Λευθεβίκος Ιεός έμπρός στη Συντακτική Έθνουσινέλευσι. Η δράσις του Μπαρέρ. Ένα γράμμα της Έλισσάβετ ποτισμένο στα δάκρυα. Μετά την Έπαναστάσι. Ο Μπαρέρ εξόριστος. Άλλήτης, δυστυχισμένος, περιφρονημένος. Το σικτρώ τέλος του, κλπ.

ΑΣ δόθηκε πολλές φορές η εικόνα να διηγηθούμε διάφορα δράματα και τραγωδίες, απ' τις οποίες είναι γεμάτη η ιστορία της μεγάλης Γαλλικής Έπαναστάσεως. Η σημερινή ιστορία, πού θα σάς διηγηθούμε, η ιστορία της κυρίας ντε Βιεζιάκ, μπορεί να μην είναι τόσο δραματική όσο άλλες, μα κρύβει ένα τραγικό βάθος, τὸ ὁποῖο ἀποτελεῖ καὶ τὸ ἐνδιαφέρον της.

Όταν η κυρία ντε Βιεζιάκ παντρεύτηκε στις 14 Μαΐου 1788, ήταν ηλικίας μόλις δώδεκα χρονών. Ο άντρας πού πήρε, ένας άλλος δικηγόρος, Μπερτιάν Μπαρέρ ονομαζόμενος, δεν μπορούσε ούτε ο ίδιος να φαντασθῇ ὅτι θὰ γινόταν ἀργότερα μὲ ἀπὸ τις διαπεραστέρες φημισμένες της μεγάλης Έπαναστάσεως. Ο Μπερτιάν ήταν τότε τριάντα χρονών. Οδηγώντας τη μέλλουσα σύζυγό του στην εκκλησία, όπου τους περίμενε ο παπάς για να εολογώ τον γάμο τους, φανόταν περισσότερο σαν ένας νεαρός πατέρας, πού είχε διπλα τον τη μικρή του κόρη, παρά μία ανδρός της. Μα αυτή η δυσαναλογία στην ηλικία δεν πείραζε καθόλου τον δικηγόρο Μπαρέρ, ὁ ὅποιος είχε τις φιλοδοξίες του. Η γυναίκα του ήταν ἀπὸ ἀρχαιωτάτη ἀριστοκρατική οἰκογένεια τῆς Γαλλίας καὶ είχε ἀρετή περιοχή. Γιὰ νὰ γίνῃ λοιπὸν ἀξίος της, αὐτὸς ὁ τότε ὀκτώς δικηγόρος καὶ ὁ μεγάλος ἐπαναστάτης καὶ δημοκράτης ἀργότερα, δὲν είχε ὀσάσει νὰ προσδεθῇ διπλά στο ἐπὶ τοῦτον καὶ ἕνα τίτλο ἐγγενείας, τὸν ὁποῖο ἀπέκτησε ἀγοράζοντας ἕνα μικρὸ κτήμα ἀπὸ ἕνα ξεπεσμένον ἀριστοκράτη. Η συνήθεια αὐτὴ ήταν τῆς μόδας στὴ Γαλλία στὶς παρμονίες τῆς Γαλλικῆς Έπαναστάσεως. Καὶ ἔτσι ἡ μικρὴ κόρημας ντε Μόντ δὲν ἔγινε ἀπλῶς κυρία Μπαρέρ, ἀλλὰ κυρία Μπαρέν ντε Βιεζιάκ.

Όλοι οἱ ιστορικοὶ τῆς ἐποχῆς αὐτῆς συμφωνοῦν ὅτι ἡ μικρὴ κυρία ντε Βιεζιάκ ἦταν ἕνα ἐξαιρετικὰ δεικνύον πλάσμα. Μὰ καὶ ὁ δικηγόρος Μπαρέρ ἦταν ὁμοίως ἀνδρὸς καὶ ἔξυπνος ἀνθρώπος. Στὴν Τάραν καὶ στὴν Τουλίζη ἦταν φημισμένος γιὰ τὴν ἐγκλιότητα του καὶ γιὰ τὴν μελετηρικότητά του. Τότε ἀκόμη δὲν είχε τις κατωπινές ἐπαναστατικές του ιδέες. Ἀντιθέτως μάλιστα είχε γράφει ἔθνηος γιὰ τὸ μοναρχικὸ καθεστὼς καὶ μὲντινισμένη ἀπολογία γιὰ τὴν καθολικὴ θρησκεία. Ἀν καὶ ἀτελείωμενος ὡς τὴν ἐκτίμησι τὸν σηματοποιῶν τον, δὲν μπορούσε νὰ ἐξασχέση καμμιὰ νοητεία ἐπὶ τὴν δουδεαρχον παιδαῖα, τὴν Έλισσάβετ, με τὴν ὁποία τὸν είχε συνδέσει ὁ γάμος. Ἐκτὸς ἀπὸ τὶς στιγμὲς πὸν ὁ ἀνδρὸς της ἔπαιζε μαζί της κοινῶς γιὰ νὰ τὴν διασκεδάσῃ, ἡ μακρούλα αὐτὴ ἦταν ἀτελειωμένη, γιατί είχε φύγει μακριὰ ἀπὸ τὴν μητέρα της.

Ο μῦθος τὸ μέλιτος πέρασε λοιπὸν πολὺ γρήγορα γιὰ τὸ αταίριαστο αὐτὸ ἀντρίγγον. Η μικρὴ Έλισσάβετ δὲν ἦταν καὶ τόσο φιλεπὶ. Μέσα της ὑπῆρχε ζωηρὴ ἡ ὑπερηφάνεια τῆς νησιῆς ἀριστοκρατικῆς της καταγωγῆς. Ο Μπαρέρ δὲν ἦταν ἀριστοκράτης ἐκ γενετῆς καὶ αὐτὸ ἄρχισε σιγά-σιγά νὰ πᾶσι σπουδαῖο ρόλο στὰ αἰσθημάτων του ἔφερε ἀνέναντί του ἡ γυναίκα του. Η ζωή του δὲν ἄρχισε νὰ γίνῃ ἀληθινὰ ἀντιφάση. Καὶ στὸ τέλος ὁ Μπαρέρ ἔφθινε γιὰ τὸ Παρίσι με τὴν προφασί ὅτι τὸν καλοῦσαν ἐκεῖ ἡ ὑποθέσεις του. Ἐτσι ἡ γυναίκα του, κυρία ντε Βιεζιάκ, ἡλικίας δέκα τεσσάρων χρονῶν τότε, ἔξαναγίρσε κοντὰ στοὺς γονεῖς της.

Βρισκόμαστε στὰ 1788. Εἶνε ἡ ἐποχὴ πὸν ἡ ἐπαναστατικὴς ιδέες παίρνουν καταπληκτικὴ διάδοσι. Ο Μπαρέρ σχετίζεται με τοὺς ἐπαναστατικὸς κύκλους καὶ χάρις στὴν ἐγκλιότητα του, στὴν εὐστοργία τὸν πνεύματος του, κατορθώνει καὶ ἐπιβάλλεται. Γιὰ νὰ πούμε τὴν ἀλήθεια, ποτὲ τὸν ἀνθρώπο αὐτὸ δὲν τὸν χαρακτηρίζουν καμμιὰ σταθερότης στὶς πεποιθήσεις του. Μετατιθεῖς πάντοτε εὐκόλῃ ἀπὸ κόμμα σὲ κόμμα καὶ ἀπὸ μεριὰ σὲ μεριὰ, με μόνον ὁδηγὸ τὴν ἀστείρευτὴ φιλοδοξία του καὶ με βοηθὸ ἀσφαλῆστατο τὴν καταπληκτικὴ ἐφευγία καὶ τὶς δημαγωγικὲς ικανότητές του.

Όταν, ἔπειτα ἀπὸ λίγων καιρῶ, ξαναγίρουν κοντὰ στὴ γυναίκα του, ὁ Μπαρέρ ἦταν πειὰ μὲ διακεκομμένη πολιτικὴ φημισογνωμία. Μὰ καὶ ἡ κυρία ντε Βιεζιάκ, τὴν ὁποῖαν είχε ἀρρήσι παιδί, ἦταν πειὰ τώρα μὲ γυναίκα με δικῆς της ιδέες, καὶ κατὰ δι-

στιγμὴν ιδέες ἐντελῶς ἀντίθετες πρὸς τὶς ιδέες τοῦ ἀντρός της. Παρὶ μὴς παλιὰς ἀριστοκρατικῆς οἰκογενείας, ἡ Βιεζιάκ, ἀπομονωμένη με τὴν μητέρα της στὴ μακρινὴ της ἐπαρχία, ἦταν φανταστικὰ προσκολλημένη στὴ Μοναρχία. Η Έλισσάβετ καὶ ἡ μητέρα της δέχτηκαν πολὺ ἄσχημα τὸν Μπαρέρ, καὶ τὸν κατηγόρησαν ὡς αἰσώτο, Ταξιδιῶν, ἀδράκατο. Φυσικά, κάτω ἀπὸ τέτοιες συνθήκες ὁ Μπαρέρ δὲν μπόρεσε νὰ μείνῃ καὶ πολὺ μαζὺ τους. Ἐφθινε λοιπὸν, ἄρχισε τις πολιτικὲς του περιουδεῖς καὶ ὅταν σὲ λίγο συνελήθη ἡ πρώτη Έθνουσινέλευσις, ὁ Μπαρέρ ἐξελήν ἀντιπροσώπος τοῦ Γαλλικοῦ λαοῦ.

Πηγαίνοντας στὸ Παρίσι, ὁ Μπαρέρ, πέρασε ἀπ' τὴν ἐπαρχία γιὰ νὰ ἰδῇ ἀλλῇ μὴ φορὰ τὴν γυναίκα του. Η πεθερά του καὶ ἡ Έλισσάβετ τοῦ ζήτησαν τότε νὰ τοὺς ἀρραστή ὅτι δὲν θὰ πάει ποτὲ νὰ σέβεται τὸν βασιλέα καὶ τὴ θρησκεία. Ο Μπαρέρ τοὺς ἔδωσε ἐλπιωριστὸς τὸν ὅμοιο πὸν τοῦ ζήτησαν καί... στὴν πρώτη συνεδρίασι τῆς νέας Έθνουσινέλευσεως ἐφηρίσαν ὑπὲρ τῆς καταργήσεως τῆς Μοναρχίας! Ἀπὸ τὴν ἡμέρα αὐτὴ ὁ δρόμος τῆς ἀναδείξεως καὶ τῆς δόξης ἀνοίχτηκε διάπλατος γιὰ τὸ φιλοδόξο δικηγόρο.

Η κυρία ντε Βιεζιάκ παρακολούθησε στὶς ἐφημερίδες, ἀπ' τὰ βάθη τῆς ἐπαρχίας της, τὶς ἐπιτυχίες τοῦ ἀνδρός της, τὰ ἀξιώματα πὸν ἔπαινον τὸ ἕνα ἐπὶ τὸ ἄλλο. Γεμίζε δὲ ἡ ψυχὴ της ἀγωνία στὴ σκέψι ὅτι ὁ ἀνθρώπος πὸν ἔφερε τὸ ὄνομά του συγκαταλέγοντα μ' ἐκείνους πὸν ἔφαζαν τοὺς παπάδες καὶ τοὺς εὐγενεῖς καὶ κρατοῦσαν αἰχμάλωτο τὸ βασίλειο τῆς πατρίδας της.

Μὴ μποροῦντας πειὰ νὰ κρατηθῇ, τοῦ γράφει ἕνα γράμμα ἀπλημμυρισμένο στὰ δάκρυα. Τὸν ἐξορίζει νὰ κρατηθῇ τὸν ὅμοιο του καὶ νὰ σῶσθι τὴ ζωή τοῦ βασιλέως. Τὴν ἡμέρα ἀκριβῶς πὸν ὁ ἔκπτωτος Λουδοβίκος 16ος παρουσιάζονταν μπρὸς στὴν περιφωρημένη Συντακτικὴ Έθνουσινέλευσι, πὸν ἐπροσέκοι ν' ἀποφασισθῇ γιὰ τὴν τύχη του, πρὸς τὸν τῆς συνεδριάσεως ἦταν ὁ ἴδιος ὁ Μπαρέρ.

Παρ' ὅλο τὸ θάσος πὸν ἐξακμήριζε τὸν Μπαρέρ, ἡ φωνὴ του ἔτρεπε ὅταν ἔδωσε στοὺς ἐθνοφρουροὺς τὴ διαταγὴ νὰ εἰσαγάγουν τὸν κατηγορούμενο. Όταν ὁ Λουδοβίκος 16ος παρουσιάστηκε στὴν αἴθουσα, ὡς ἡ καρδιὰ σπῆστηκε. Εἶδαν μπρὸς τοὺς ἕναν ἀνθρώπο ταπεινὸ, με σκαμένα τὰ μάγουλα, με μακρὰ γενειάδα, ἀπερησιτὴ ἀπὸ ἡμέρες...

Ο βασιλεὺς τῆς Γαλλίας προχωρεῖ γαλήνιος, κρατῶντας τὸ καπέλο του. Όλοι οἱ ἀντιπροσώποι μὲνον καθιστοὶ στὶς θέσεις τους καὶ ὁ Μπαρέρ ἄρχισε τὰ ἐρωτηματικά του. Μὰ καὶ μετὰ βίαις ἀκούωνται. Αἰσχροῖται καὶ ὁ ἴδιος γιὰ τὸ ρόλο πὸν παίξει καὶ προστάζει τὸν ἐθνοφρουρὸ, πὸν στέκει διπλά του, νὰ φέρῃ ἕνα κάθισμα γιὰ τὸν κατηγορούμενο. Αὐτὴ βίαις ἡ φιλοφρονητικότητά του ἀνέναντί τοῦ «τιμωροῦ» προκαλεῖ μουρμουρίσματα στὴν αἴθουσα. Εἶνε ἡ ἐποχὴ, κατὰ τὴν ὁποία διὰ παρεξηγητοῦ καὶ τὸ πὸ ἀσχηματο πρᾶγμα μπορεί νὰ ἔχῃ διέφορες συνέπειες. Καὶ ὁ Μπαρέρ, γιὰ νὰ ἐξυλεθῇ, ψηφίζει πρῶτος καὶ φωνάζει τὸ θάνατο γιὰ τὸν ἔκπτωτο βασιλέα, γιὰ τὸν ὁποῖο είχε ζητήσει ἄλλοτε ἕνα ὄνομα ἀπὸ χρυσάφι καὶ διαμαντῶν...

Η κυρία Βιεζιάκ, πὸν παρακολούθησε ἀπὸ τὴν ἐπαρχία της τὰ γεγονότα, με τὴν ψυχὴ σφιγμένη ἀπὸ ἀγωνία, βλέπει ἔξωθεν μὲ μὲρα τὸ ὄνομα τοῦ σκῆθρον τῆς ἀνάμεσα στοὺς βασιλοκτόνους καὶ λέφτει λιποθύνη. Όταν συνήλθε, φωνάζει με ἀποτροπασμῶ:

— Δὲν θέλω πειὰ νὰ μὴ μῆστετε γι' αὐτὸ τὸν ἀνθρώπο...

Καὶ πράγματι, ὅτε μὴ φορὰ ἀπὸ τότε δὲν πρὸφερε τὸν ὄνομα του.

Δώδεκα χρόνια πέρασαν ἀπὸ τότε. Ο Μπαρέρ δὲν εἶνε πειὰ τὸ πανίσχυρο μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κοινῆς Σουβριῆς, πὸν φώναζε ἄλλοτε:

— Οἱ νεκροὶ μονάχα δὲν ξαναγυρίζουν ποτὲ σ' αὐτὸ τὸν κόσμο!

Ἐπῆρξε ἀπὸ κείνους πὸν ἐσκότωσαν γιὰ νὰ μὴν τοὺς σπαστοῦσαν. Τὸ ἐπαναστατικὸ κῆμα κατέπεσαν. Ἡ Έλισσάβετ εἶνε περιφρονημένος ἀπ' ὅλα τὰ κόμματα καὶ καταδικάζεται σὲ ἔξορι. Ο Μπαρέρ, ὁ μεγάλος Ναπολέον ὅμοιος τὸν ἀνταλίζει γιὰ νὰ τὸν κατατάξῃ μετὰ τὸν κατασκόπον του. Μὰ τότε ἡ κοίρασι παρῶναι ὅλο του τὸ εἶναι. Καὶ ἡ σκέψι του πάει πρὸς τὴν γυναίκα του. Κοντὰ της δὲν δίδωσκε τάχα τὴν εὐτυχία; Τῆς γράφει ἕνα γράμμα, μὰ δὲν παίρνει ἀπάντησι. Τῆς ξαναγράφει, καὶ καὶ πάλι ἡ ἴδια σιωπὴ. Φεύγει τότε γιὰ τὴν ἐπαρχία, παίρνει τὸ μεγάλο δρόμο καὶ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΑΤΩΛΩΝ

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Λ. Σ.

Ὁραία διγάτην ὁρασιότερα μνηρός. Πόσο ἀλήθεια θυμίζει τὴν ἐκλεκτὴ μητέρα της, ὅταν βλέπῃ καθεὶς τὸ φεγγόβολο ἀπὸ γοητεία καὶ χάρι πρόσωπό της, ποὺ μοιάζει σὰν μινιατούρα πολὺτιμη, τὰ μεγὰλὰ γοητευτικὰ μάτια της καὶ τὴν μελαχροινὴ φυσιογνωμία της, τόσο ταυριασμένη, παρ' ὅλη τὴν ἀντίθεο, μὲ τὰ φωτεινὰ μαλλιά της. Ἄλλο χαρακτηριστικὸν προσέθετόν της εἶνε ἡ ἀπαλότης τῆς ὁμιλίας της καὶ τοῦ ὅραος τῆς ἀόμιμ, ποὺ συντελεῖ εἰς τὸ νὰ θαυμάζεται περισσότερο ἡ ἡμερὴ φυσιογνωμία της. Κάθε ἐμφάνισις της, λόγῳ κομψότητος περιβολῆς, συνθέσεως χρωμάτων καὶ χάρους, εἶνε ἔργον τέχνης. Εἶνε φαίνεται ἰκανότης τοῦ γούλου, ἀρκεῖται στὶς ἐκλεκτὲς κοσμητικὰ συγκεντρώσεις καὶ παρ' ὅλον ποὺ τῆς ἀπιδίδεται ὁ τίτλος τῆς «σούμα», τὸν δικαιολογεῖ ἀπολύτως λόγῳ ἐμφάντος ἐκλεκτικότητος καὶ καθορθοῦσμου.

H MONTAIN

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

—Τὴν παρελθούσαν εβδομάδα δεξιότητες καὶ γυνήματα πρὸς τὴν τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα. Εἰς τὸ κατὰστροφία τοῦ «Λαμὸν-Πι-κ» χορευτικὴν δεξιότητα. Ὁ ναυαρχος κ. Ντιμὸν ἀπέχεται τοὺς κε- κλημένους τοῦ με ἀρόθυτα γαλιανίην, βοηθούμενος ἀπὸ τὸν ἐπιτε- ταμένον τῆς Γαλλίας κ. ντὲ Λάνς, μεταξὺ τὸν ὁποίων κ. καὶ κ. Σπ. Λορέν, κ. καὶ κ. Μπαρμπούλιν, κ. καὶ κ. Φωστήροπουλιν, κ. καὶ κ. Π. Μάτσα, κ. καὶ κ. Βαλτὴ, ἡ κ. Γ. Φωγαροπούλιν, κ. καὶ κ. Μ. Ἀργυροπούλιν, κ. καὶ κ. Σινδάν, κ. καὶ κ. Τσαμαδοῦ κ. ἄ. Μετα- ξὺ τὸν δεσποινίδων ἡ πλέον ἀρεστὴ καὶ χαριτωμένη ἦσαν αἱ διδὲς Π. Μάτσα, ἐλκυστικὴς μελαχροινῆς, δ. Στ. Λορέν, γλυκερὰ φυσιο- γνομία, δ. Κέντρον, πολὺν εὐμορφῇ, δ. Γρηγοριάδην, διδὲς Φωστή- ροπούλιν, δ. Βενάζην, δ. Ἀλίκη Διαλαράζην, ὁρασιότητι ἐμφάνισις.

—Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην χορευτικὴν ἑσπερὴν με διασκεδαστι- κὰς ἀτραξιὸν εἰς τὴν Λέσχην τῆς Λελλανγρόστιας, ποὺ συντελέσαν εἰς τὸ νὰ παραταῖ ὁ χορὸς ἐκεῖνο τὸ βράδι μέχρι τετάρτης πρωινῆς.

—Τὸ πρόγραμμα, λίαν διασκεδαστικόν, περιελάμβανε μὴ σειρὰ ἀπὸ ἐνθουσιαστικὰ διαιτὰ, τὰ ὁποῖα ἀπὸ γυναικὸς με ἀξιοθαύμαστη ἑλ- ληνία ἡ κυρία Ἑλένη Ἡσάα, ντυμένη ὡς ἀπάχης, μετὰ τῆς διδὸς Τσί- λιας Καλδοροφί, ὁρασιότητα ντυμένη ὡς πύλασσα, Ἐπακολουθεῖ ἡ δις Στάζον, θαυμασία εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ὅσων ὁλόν ποὺ ἐνεπνεύσθη ὁ κ. Ἐλντο Χαδοπούλιν.

—Χαριτωμένη εἰς τὴν ἀπόδοσιν τὸν διατίθων ἡ δ. Σουσοῦ Λα- δοπούλιν, ἡ ὁποία ὡς Λαντὸν ἐχειροκροτῆσιν ἐνθουσιωδῶς.

—Ἀποτὰς πλέον θαυμαστικὰς ἐμφάνισις ἦσαν ἡ κ. Ἀρ. Λα- δοπούλιν με μαύρην ζωφεττ, ὡς θαυμασία γοημὴ καὶ ὡς ἀντίδοσιν αἰ- σιρὲς ἀπὸ μαργαριταρένια περιδέραια. Γὸ μαντὶ τῆς ἐπίσης ἀπὸ μαύρην ζωφεττ. Ἡ δ. Χρησιτὴν με μαύρον ταῖτα καὶ πελώριον λου- λουδι ἄσπρον καὶ μαύρον, ἡ κ. Ἀθ. Κρίνον ὁρασιότητι με μπλε-σέλ, ἡ κ. Γουροσιτὴ με φορεμα καλλιτεχνικὸν ἀπὸ μπλε ζωφεττ.

—Τὴν προσεχὴ Πέμπτην γάρντεν-πάρτι παρὰ τῶν κ. καὶ τῆς κ.

ἦρχεν γὰρ νὰ ἀναγνωρίσῃ τὸ σπῆτι τῆς γυναικὸς τὸν. Τὸ βόρσκει τέ- λος, μὴ ὅλες ἡ πόστες καὶ τὰ παρόδη εἶνε χλιαστὰ. Δὲν τοῖμα ν' ἀνεθῇ ἄπάνω, δὲν τοῖμα νὰ χτυπήσῃ τὴν πόρτα. Περνᾷ, χωρίς νὰ σταματήσῃ, προσχωρεῖ καὶ φεύγει σάν ξένος!...

Ἀπὸ τὴν ἡμέρα αὕτη ὁ Μπαρὸ, ὁ ἀνθρώπος ποὺ εἶχε ἀναδειχθῇ στὰ ἀνώτατα ἀξιώματα τῆς Γαλλίας, ἀρχίζει τὴ ζωὴ ἐνὸς πλάνου, σφεδρὸν ἐνὸς ἀληθ, φεύγει γὰρ τὶς Βουξέλλες, ξαναγυρίζει καὶ πάλιν εἰς τὴν Γαλλία, νυμφεύεται μὴ πλάστρα, ἀπὸ τὴν ὁποία ἀποκτὰ ἓνα ἡλι- οδοῦ παιδί. Ἡ ζωὴ τὸν εἶνε γίνε μισοῦσι, μὴ ζωντανὴν τιμοῖται. ...

Ὁ Μπαρὸ πέθανε σ' ἓνα ἡ- περῶν, σὲ ἡλικία 85 ἐτῶν, στὰ 1841, καὶ τὸ μόνο ποὺ ἄφησε ἦ- σαν τ' ἀπομνημονευμάτα τὸν, σαφάντα ὁλοκληροὶ τόμοι χειρο- γράφων. Ὅσο γὰρ τὴν κυρία ντὲ Βιεζάκ, χηρὰ πειὰ ἑνὸς ἀνθρώ- που ποὺ τοῦτος ἀκόμη, ἔζησε μα- κροῦ ἄν' τὸν κόσμο, στήν ἐπαρ- χία της, ὅσπου πέθανε καὶ αὕτη στὶς 13 Φεβρουαρίου 1852.

"ΜΠΟΥΚΕΤΟ"

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΟΜΑΔΟΣ ΛΟΓΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΛΕΚΑ 7 (Τηλεφ. 52-03)

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ."

Ἐσπερικὸν δι' Ἐν ἑσπερ... Ἀρχ. 130|| Ἐσπερικὸν δι' Ἀγγλίας Μία καὶ δι' ἄλλων τῶν Ἀφρικῶν καὶ Βαλκάνων Κογκλ' ἑσπερὶα συνδρομῇ Σελίνια 24. Ἀλ' ἐπιστολαὶ καὶ τὰ χρηματικὰ ἐμβλήματα δέον ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν Ἱδιοκτήτην τοῦ «Μπουκέτου» κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ.

Τὰ προσηγόμενα ταῦτα τιμῶνται δραχ. 3

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ": Ἐν Ἀμερικῇ Mr D. STROYMBOS 261 w. 85th Str New-York U. S. A. καὶ ἐν Αἰγύπτῳ—Σουδάν δ. κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΣΑΡΡΑΦΗΣ, 12 Cheikh Soliman Pacha, Alexandre, καὶ ἐν Βελγικῇ Κογκλ' δ. κ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΤΟΝΙΔΗΣ B.P. ELISABETHVILLE CONGO-BELGE

ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ EN AMERIKH διὰ τὴν κατὰ φύλλον πώλησιν τοῦ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»: NEW YORK NEWS AGENCY, GENERAL P. O. BOX 497, NEW YORK, CITY, ὅπου δέον ν' ἀπευθύνωνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι

Ἐμ. Τσιροπινά.

—Τὴν παρελθούσαν Τρίτην μετὰ τὴν σὲ μικρὸν χρόνον κεκλημένους ἑλθόν τῶν κ. καὶ τῆς κ. Δημ. Φωστήρη εἰς τὴν ἑσπερὴν ἐπαινὸν τὸν. Ἡ δ. Ἐρῆ Φωστήρη ἐδέχτο τοὺς κεκλημένους φέρουσα τινὰ ἐπαινὸν ἀπὸ κρημνισμῶν σὲ τὸν πρόσμον.

—Στὶς Σπέτες πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν διοργανώθη ἓνα διασκεδαστικὸν μπελ-μπελ, ὁφειλόμενον εἰς τὴν ἐμφάνισιν τῆς δ. Ἀλ. Θεο- γάρην. Ἡ περισπούδαστος δεσποινὶς εἶχε προσέλθει με ζωντοῦμα χειροκροτῶν καὶ ἄλλα πολὺτιμα καὶ ἐνθουσιαστικά.

—Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ἐπὶ τοῦ ἀγγλικοῦ πλοίου προσεφέρθησαν ὁρασιότητα κομ-τέλ. Μεταξὺ τὸν κεκλημένων ἦσαν αἱ κ. κ. Κ. Καλλιγὰ τὸσον περὶ τὴν συνουσίαν, Ζαίμη, Μαλφάνη, Παντελίδου, ἡ δ. Χατζηπαργίτη, ἡ δ. Ροζ, ἡ δ. Ἀφροδιτῆ, ἡ κ. Με- ταξά, ἡ κ. Στρατήγη.

—Αἱ χορευτικὴν ἑσπερὶς τοῦ «Σέσιλ» ἐκτέλεσιν ἐπιτυχῶς. Πο- λὲς εὐμορφῆς δεσποινίδες με ἀνθρία φρεσμάτα, μεταξὺ τὸν ὁποίων αἱ πλέον ἐπιτυχῶς ἐμφάνισις ἡ δ. Ὀυάτι καὶ ἡ κ. Μπερζέτη, ὁραίης Ἀλεξάνδριν, ἡ δ. Φιλιππὸν καὶ ἡ δ. Ἀλίκη Διαλαράζην, φυσιογνο- μίαις ἐλκυστικαίς, αἱ διδὲς Μπέτην, νυμφωμένης, ἡ δ. Μαλμάκη ἀπὸ τῆς πλέον κομψῆς ἐμφάνισις λόγῳ τοιαύτων ὁραίων συνθέσεων, ἡ δ. Γρηγοριάδην, ὅλην ἐνδιαφερόμενα σιλοῦνται καὶ ἡ τοιαύτη τῆς «ἀπ-τόν-ταίης» καὶ πολλὰς ἄλλας.

—Στὴ Μύκονον ἐφέτος γνωστότατες Ἀθηναῖκες φυσιογνομίαι καὶ κοσμητικὴν τύπον. Στὸ εἶναι ἐξονομῶν παρελθόντων ἐνάλιαι πολλὰς ἐν τὸν πλέον ἐσπέρῳ Ἀθηναῖον, μεταξὺ τὸν ὁποίων καὶ ἡ δ. Λορέτ Στάζον, θαύμα εὐμορφῆς καὶ κομψότητος, ἡ κ. Σιριώτη, κ. καὶ δ. Ἀργυροπούλιν, κ. καὶ κ. Γαῖν, τὸ γένος Καμπάνη, ἡ δ. Μικεττ Καμ- πάνη, ἓνα εὐμορφὸν θελκτικὸν λουλούδι, κ. καὶ κ. Μελετοπούλιν, κ. καὶ δ. Βλάχον, κ. καὶ κ. Λοῦντζη κ.λτ.

H MONTAIN

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

Η ΚΟΡΗ

Ἦεντε μὴνες περπατοῦσα τὸ γαλὸ-γαλὸ, καὶ ἄλλους πέντε περπατοῦσα τὸ βοῦν-βοῦν- τὴν ἀγάπην μου γυροῦσα γὰρ νὰ τὴν ἴδω. Μπαίνω μέσ' σ' ἐπερὶβόλῃ, μέσα σ' ἐπερὶβόλῃ, βροῖσκω κόρη ποὺ κοιμᾶται μόν' καὶ μοναχῇ. Ἐσπέρην καὶ φίλησά τὴν καὶ δε μ' ἐνοιήσας καὶ ξανά τὸν δέντρον, τότε μ' ἐνοιήσας, ἀνοῖξε τὰ δύο τῆς μάτια καὶ με λόγασε, ἀνοῖξε τὰ δύο τῆς χεῖλι καὶ μὴ μὴσε:

—Ποῖσιν φρενὴν, ποῖσιν γλῆφην, ποῖσιν γελιστῇ, καὶ δὲν ἦτορ νῆς τὸ βράδι ποῖσιν μοναχῇ ;

—Ἦθελα γάρβω τὸ βράδι, μ' ἐπαισε ἡ βροχῇ.

—Ἄς ἐρχοῦσαν τὸ βράδι καὶ ἄς βροχόσσαν,

εἶχε ὁρῶντα ἡμερὴν καὶ γλῆν καὶ χρῶσι,

εἶχε ὁρῶντα γὰρ ν' ἀλλάξῃς,

(στρώμα γὰρ νὰ κοιμηθῇς,

καὶ κομῇ γὰρ ν' ἀγκυλιώσῃς ὅσο

(ποὺ νὰ βαρεθῇς.

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ

Τὰ τρία νέα ἀναγνώσματα τῆς 36σελίδου

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

«ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ»

Ἱστορία ἑρωτός, βγαλμένη ἀπ' τὸν ἡμερολόγιον μιάς νέας.

«Η ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΤΗΣ ΒΟΥΡΓΟΥΝΔΙΑΣ»

Μεσαιωνικὸν ἀνάγνωσμα γεμάτο ἑρωτός, σκάνδαλα, ἐργλῆματα.

«ΤΟ ΜΑΤΟΜΕΝΟ ΠΑΝΔΟΧΕΙΟ»

Ἀληθινὴ φρικαστικὴ ἱστορία δύο ἀπανθρώπων κακοῦργων.